

Abstrakt

Tato práce pojednává o fenoménu společensky relevantní aktualizace tématu Keltů v českých zemích v průběhu devadesátých let, pro něž se vžil název „keltomanie“. Hlavním předmětem zájmu jsou diskurzivní, performativní a další společenské praxe, při nichž byli Keltové připomínáni a které utvářely jejich podobu. Ukazuje se, že v procesu postsocialistické transformace české společnosti plnila keltská symbolika roli ideologie, jak ji chápe Clifford Geertz – jejím prostřednictvím doboví aktéři uchopovali svoji minulost, přítomnost i vysněnou budoucnost, čímž Kelty přetvářeli v jakousi esenci dobra. Na konci práce se zamýšlím nad tím, zda právě specifický přístup k symbolickému kapitálu Keltů nevysvětluje jak velký úspěch keltomanie v českých zemích, tak relativně rychlý ústup tohoto fenoménu.